Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B**

NÕUKOGU OTSUS,

12. detsember 2011,

milles käsitletakse Euroopa Liidu ühinemist reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta protokolliga, välja arvatud selle artiklitega 10 ja 11

(2012/22/EL)

(ELT L 8, 12.1.2012, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu määrus (EL) nr 517/2013, 13. mai 2013	L 158	1	10.6.2013

▼B

NÕUKOGU OTSUS,

12. detsember 2011,

milles käsitletakse Euroopa Liidu ühinemist reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta protokolliga, välja arvatud selle artiklitega 10 ja 11

(2012/22/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 100 lõiget 2 koostoimes artikli 218 lõike 6 punktiga a ja lõike 8 esimese lõiguga,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut

ning arvestades järgmist:

(1) Reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta protokoll (edaspidi „Ateena protokoll") parandab oluliselt vedajate vastutuse ja meritsi veetavate reisijate hüvitisega seonduvat korda. Eelkõige nähakse sellega ette vedaja otsene vastutus ning see hõlmab kohustuslikku kindlustust koos vahetu hagemise õigusega kindlustusandja vastu teatavate piirmäärade ulatuses ning eeskirju kohtualluvuse ja kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta. Seega on Ateena protokoll kooskõlas liidu eesmärgiga parandada vedajate vastutusega seotud õiguslikku korda.

(2) Ateena protokolliga muudetakse reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni (edaspidi „Ateena konventsioon") ning protokolli artiklis 15 sätestatakse, et Ateena protokolli osalisriigid peavad kõnealust kaht dokumenti lugema ja tõlgendama ühtse dokumendina.

(3) Enamus Ateena protokollis sisalduvaid eeskirju on inkorporeeritud liidu õigusesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 392/2009 reisijate meritsi vedajate vastutuse kohta õnnetusjuhtumite korral ([1]). Seega teostas liit oma pädevust kõnealuse määrusega reguleeritud küsimustes. Samas säilitavad liikmesriigid oma pädevuse mitme Ateena protokolli sätte osas, näiteks loobumisklausli osas, millega liikmesriikidel lubatakse kehtestada Ateena protokollis ettenähtud vastutusmääradest kõrgemad määrad. Ateena protokolli alusel liikmesriikide pädevuses olevad küsimused ja need, mis jäävad liidu ainupädevusse, on omavahel tihedalt seotud. Seetõttu peaksid liikmesriigid Ateena protokolli alusel nende pädevuses olevates küsimustes tegutsema kooskõlastatult, võttes arvesse lojaalse koostöö kohustust.

([1]) ELT L 131, 28.5.2009, lk 24.

▼B

(4) Ateena protokoll on ratifitseerimiseks, heakskiitmiseks või ühinemiseks avatud riikidele ja piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonidele, mille moodustavad sõltumatud riigid, kes on teatavates Ateena protokolliga reguleeritavates valdkondades oma pädevuse neile organisatsioonidele üle andnud.

(5) Kooskõlas Ateena protokolli artikli 17 lõike 2 punktiga b ja artikliga 19 võivad Ateena protokolli sõlmida piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonid.

(6) Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni õiguskomitee võttis 2006. aasta oktoobris vastu IMO reservatsiooni ja Ateena konventsiooni rakendamise suunised (edaspidi „IMO suunised”), et täpsustada teatavaid Ateena konventsiooniga seotud küsimusi, nagu näiteks terrorismiga seotud kahju hüvitamist.

(7) Määruse (EÜ) nr 392/2009 lisades on esitatud Ateena konventsiooni konsolideeritud ja Ateena protokolliga muudetud versiooni asjakohased sätted ning IMO suunised.

(8) Ateena protokolli artikli 19 kohaselt peab piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioon Ateena protokolli allakirjutamisel, ratifitseerimisel, heakskiitmisel või sellega ühinemisel teatama, milline on tema pädevuse ulatus Ateena protokolliga reguleeritavates küsimustes.

(9) Seepärast peaks liit Ateena protokolliga ühinema ning tegema IMO suunistes sisalduva reservatsiooni. Sellise reservatsiooni tegemist ei tohiks tõlgendada nii, nagu muudaks see praegust pädevuste jaotust liidu ja liikmesriikide vahel riigi ametiasutuste poolt antava tunnistuse ja tehtava kontrolli osas.

(10) Ateena protokolli teatavad sätted käsitlevad õigusalast koostööd tsiviilasjades ja kuuluvad seega Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmanda osa V jaotise reguleerimisalasse. Nende sätete osas võetakse käesoleva otsusega paralleelselt vastu eraldi otsus.

(11) Liikmesriigid, kes Ateena protokolli ratifitseerivad või sellega ühinevad, peaksid seda võimaluse korral tegema üheaegselt. Seepärast peaksid liikmesriigid vahetama ratifitseerimis- või ühinemismenetluste seisu kohta teavet, et valmistada võimalikult suures ulatuses ette ratifitseerimis- või ühinemiskirjade üheaegne hoiuleandmine. Ateena protokolli ratifitseerimisel või sellega ühinemisel peaksid liikmesriigid tegema IMO suunistes sisalduva reservatsiooni,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Käesolevaga kiidetakse Euroopa Liidu nimel heaks Euroopa Liidu ühinemine reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta protokolliga („Ateena protokoll”) liidu ainupädevusse kuuluvate küsimuste osas, välja arvatud artiklid 10 ja 11.

▼B

Ateena protokolli tekst, välja arvatud selle artiklid 10 ja 11, on esitatud lisas.

Artikkel 2

1. Nõukogu eesistujat volitatakse nimetama isik(ud), kellel on õigus anda hoiule liidu ühinemist Ateena protokolliga käsitlev kiri kooskõlas selle protokolli artikli 17 lõike 2 punktiga c, artikli 17 lõikega 3 ja artikliga 19.

2. Ühinemiskirja hoiule andmise ajal esitab liit järgmise pädevust tõendava deklaratsiooni:

„1. Reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta Ateena protokolli artiklis 19 nähakse ette, et piirkondlik majandusintegratsiooni organisatsioon, mille on moodustanud sõltumatud riigid, kes on andnud pädevuse teatavates nimetatud protokolliga reguleeritavates valdkondades üle nimetatud organisatsioonile, võib protokollile alla kirjutada tingimusel, et ta esitab selles artiklis osutatud deklaratsiooni. Liit on otsustanud protokolliga ühineda ja esitab seepärast kõnealuse deklaratsiooni.

▼M1

2. Euroopa Liidu praegused liikmed on Belgia Kuningriik, Bulgaaria Vabariik, Tšehhi Vabariik, Taani Kuningriik, Saksamaa Liitvabariik, Eesti Vabariik, Iirimaa, Kreeka Vabariik, Hispaania Kuningriik, Prantsuse Vabariik, Horvaatia Vabariik, Itaalia Vabariik, Küprose Vabariik, Läti Vabariik, Leedu Vabariik, Luksemburgi Suurhertsogiriik, Ungari, Malta, Madalmaade Kuningriik, Austria Vabariik, Poola Vabariik, Portugali Vabariik, Rumeenia, Sloveenia Vabariik, Slovaki Vabariik, Soome Vabariik, Rootsi Kuningriik ning Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriik.

▼B

3. Deklaratsiooni ei kohaldata Euroopa Liidu liikmesriikide selliste territooriumide suhtes, kus Euroopa Liidu toimimise lepingut ei kohaldata, ja sellega ei piirata selliseid meetmeid ega seisukohti, mida asjaomased liikmesriigid võivad protokolli alusel võtta kõnealuste territooriumide nimel ja huvides.

4. Euroopa Liidu liikmesriigid on andnud liidule ainupädevuse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 100 alusel vastuvõetud meetmete osas. Selliseid meetmeid on võetud Ateena protokolliga muudetud Ateena konventsiooni artiklite 1 ja 1a, artikli 2 lõike 2, artiklite 3 kuni 16, artiklite 18, 20 ja 21 ning IMO suuniste sätete osas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 392/2009 (reisijate meritsi vedajate vastutuse kohta õnnetusjuhtumite korral).

▼B

5. Liikmesriikide poolt ELi toimimise lepingu alusel liidule üle antud pädevuste teostamine muutub oma olemuse tõttu pidevalt. Aluslepingu raames võivad pädevad asutused vastu võtta otsuseid, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu pädevuse ulatus. Seepärast jätab Euroopa Liit endale õiguse käesolevat deklaratsiooni vastavalt muuta, ilma et see oleks Ateena protokolliga reguleeritavates küsimustes tema pädevuse teostamise eeltingimuseks. Euroopa Liit teatab muudetud deklaratsioonist Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni peasekretärile.”.

3. Käesoleva artikli lõike 1 kohaselt määratud isik või isikud teevad liidu Ateena protokolliga ühinemise kirja hoiuleandmisel IMO suunistes sisalduva reservatsiooni.

Artikkel 3

Liit annab oma Ateena protokolliga ühinemise kirja hoiule 31. detsembriks 2011.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et anda Ateena protokolli ratifitseerimis- või ühinemiskirjad hoiule mõistliku aja jooksul ning võimaluse korral 31. detsembriks 2011.

2. Liikmesriigid teevad Ateena protokolli ratifitseerimis- või ühinemiskirjade hoiuleandmisel IMO suunistes sisalduva reservatsiooni.

▼B

LISA

TÕLGE

REISIJATE JA NENDE PAGASI MEREVEO 1974. AASTA ATEENA KONVENTSIOONI 2002. AASTA PROTOKOLL

KÄESOLEVA PROTOKOLLI OSALISRIIGID,

ARVESTADES, et on soovitav muuta 13. detsembril 1974 Ateenas sõlmitud reisijate ja nende pagasi mereveo Ateena konventsiooni, et näha ette tõhustatud hüvitamine, kehtestada range vastutus, luua piirmäärade ajakohastamise lihtsustatud menetlus ning tagada reisijatele kohustuslik kindlustus,

TULETADES MEELDE, et konventsiooni 1976. aasta protokolli kohaselt võetakse kuldfrangi asemel arvestusühikuna kasutusele Rahvusvahelise Valuutafondi arvestusühik (SDR),

OLLES MÄRKINUD, et konventsiooni 1990. aasta protokoll, millega nähakse ette tõhustatud hüvitamine ja piirmäärade ajakohastamise lihtsustatud menetlus, ei ole jõustunud,

ON KOKKU LEPPINUD järgmises:

Artikkel 1

Käesolevas protokollis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. *„konventsioon”* – reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsioon;

2. *„organisatsioon”* – Rahvusvaheline Mereorganisatsioon;

3. *„peasekretär”* – organisatsiooni peasekretär.

Artikkel 2

Konventsiooni artikli 1 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. a) „vedaja” – isik, kellega või kelle nimel on sõlmitud veoleping, olenemata sellest, kas veo viib läbi tema või tegelik vedaja;

b) „tegelik vedaja” – muu isik kui vedaja, kes on laeva omanik, prahtija või operaator ja kes tegelikult viib läbi kogu veo või osa veost, ja

c) „vedaja, kes tegelikult viib läbi kogu või osa veost” – tegelik vedaja või vedaja sellises ulatuses, millises ta tegelikkuses vedu läbi viib.”

Artikkel 3

1. Konventsiooni artikli 1 lõige 10 asendatakse järgmisega:

„10. *„organisatsioon”* – Rahvusvaheline Mereorganisatsioon;”

▼B

2. Konventsiooni artikli 1 lõikena 11 lisatakse järgmine tekst:

„11. *„peasekretär”* – organisatsiooni peasekretär.”

Artikkel 4

Konventsiooni artikkel 3 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 3

Vedaja vastutus

1. Vedaja vastutab kahju eest, mis tuleneb meresõidu ohtliku juhtumi tõttu reisija surma põhjustamisest või temale isikukahju tekitamisest sellises ulatuses, mis kõnealuse reisija suhtes iga juhtumi korral ei ületa 250 000 arvestusühikut, kui vedaja ei tõenda, et ohtlik juhtum:

a) oli sõjategevuse, vaenu, kodusõja, vastuhaku või erandliku, vältimatu ja vääramatu olemusega loodusnähtuse tulemus või

b) oli täielikult põhjustatud kolmanda isiku tahtlikust tegevusest või tegevusetusest eesmärgiga põhjustada ohtlik juhtum.

Kui kahju ületab eespool toodud piirmäära, on vedaja vastavas ulatuses täiendavalt vastutav, kui ta ei tõenda, et kahju põhjustanud ohtlik juhtum toimus ilma tema süü või hooletuseta.

2. Reisija surma või isikukahju tõttu tekkinud kahju eest, mida ei põhjustanud meresõidu ohtlik juhtum, on vedaja vastutav juhul, kui kahju põhjustanud ohtlik juhtum toimus vedaja süü või hooletuse tõttu. Süü või hooletuse tõendamise kohustus lasub hagejal.

3. Käsipagasi kaotsimineku või kahjustumise tagajärjel kannatatud kahju eest on vedaja vastutav juhul, kui kahju põhjustanud ohtlik juhtum toimus vedaja süü või hooletuse tõttu. Vedaja süüd või hooletust eeldatakse meresõidu ohtliku juhtumi poolt põhjustatud kahju puhul.

4. Pagasi, välja arvatud käsipagasi, kaotsimineku või kahjustumise tagajärjel kannatatud kahju eest on vedaja vastutav juhul, kui ta ei tõenda, et kahju põhjustanud ohtlik juhtum toimus ilma tema süü või hooletuseta.

5. Käesoleva artikli kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „meresõidu ohtlik juhtum” – laevahukk, kaadumine, otsasõit või laeva madalikulesõit, plahvatus või tulekahju laevas või laeva defekt;

b) „vedaja süü või hooletus” – hõlmab töösuhte raames tegutsevate vedaja teenistuses olevate isikute süüd või hooletust;

c) „laeva defekt” – igasugune alatalitus, rike või kohaldatavatele ohutuseeskirjadele mittevastavus ükskõik millises laeva osas või selle seadmetes, kui neid kasutatakse reisijate väljapääsemiseks, evakueerimiseks, laevale minemiseks ja laevalt tulemiseks; või kui neid kasutatakse käitamiseks, roolimiseks, ohutuks meresõiduks, sildumiseks, ankurdamiseks, kaile või ankurdamiskohta saabumiseks või sealt lahkumiseks või vigastuse kontrolli alla saamiseks vee sissevoolu korral; või kui neid kasutatakse päästevahendite veeskamiseks, ja

▼B

d) „kahju” – ei hõlma karistuseks või hoiatuseks määratud kahjuhüvitisi.

6. Vedaja vastutus käesoleva artikli alusel on seotud ainult nendest ohtlikest juhtumitest tekkinud kahjuga, mis tekkisid veo käigus. Veo käigus kahju põhjustanud ohtliku juhtumi esinemise ja kahju ulatuse tõendamise kohustus lasub hagejal.

7. Mitte miski käesolevas konventsioonis ei piira vedaja regressiõigust ühegi kolmanda isiku vastu või kaitset hooletuse tõttu tekkinud kahju eest käesoleva konventsiooni artikli 6 alusel. Mitte miski käesolevas artiklis ei piira mingite piirmäärade kehtestamise õigust käesoleva konventsiooni artikli 7 või 8 alusel.

8. Osalise süü või hooletuse eeldamine või osalisele tõendamiskohustuse panemine ei takista nimetatud osalise kasuks rääkivate tõendite arvessevõtmist.”

Artikkel 5

Konventsiooni artiklina 4a lisatakse järgmine tekst:

„Artikkel 4a

Kohustuslik kindlustus

1. Kui reisijaid veetakse osalisriigis registreeritud laeva pardal, mis on litsentseeritud vedama rohkem kui kahtteist reisijat, ning kohaldatakse käesolevat konventsiooni, peab vedajal, kes tegelikult viib läbi kogu või osa veost, olema kindlustus või muu rahaline tagatis, näiteks panga või samasuguse finantseerimisasutuse garantii, et katta reisijate surma ja isikukahju puudutav vastutus käesoleva konventsiooni alusel. Kohustusliku kindlustuse või muu rahalise tagatise piirmääraks on mitte vähem kui 250 000 arvestusühikut reisija kohta iga juhtumi korral.

2. Igale laevale väljastatakse pärast osalisriigi pädeva asutuse poolt lõike 1 nõudmistele vastavuse kindlakstegemist tunnistus, mis tõendab kindlustuse või muu rahalise tagatise kehtivust vastavalt käesoleva konventsiooni sätetele. Osalisriigis registreeritud laevale väljastab või kinnitab tunnistuse laeva registreerinud riigi pädev asutus; laevale, mis ei ole registreeritud üheski osalisriigis, võib tunnistuse väljastada või kinnitada mis tahes osalisriigi pädev asutus. Nimetatud tunnistus on käesoleva konventsiooni lisas sätestatud näidise vormis ning sisaldab järgmisi üksikasju:

a) laeva nimi, eraldusnumbrid või -tähed ja registreerimissadam;

b) selle vedaja nimi ja peamine tegevuskoht, kes tegelikult viib läbi kogu veo või osa sellest;

c) laeva IMO number;

d) tagatise liik ja ajaline kehtivus;

▼B

e) kindlustusandja või muu rahalise tagatise andnud isiku nimi ja peamine tegevuskoht ning vajaduse korral tegevuskoht, kus kindlustus või muu rahaline tagatis on sisse seatud, ja

f) tunnistuse kehtivusaeg, mis ei tohi olla pikem kui kindlustuse või muu rahalise tagatise kehtivusaeg.

3. a) Osalisriik võib tunnistust väljastama volitada enda tunnustatud institutsiooni või organisatsiooni. Nimetatud institutsioon või organisatsioon teavitab nimetatud riiki iga tunnistuse väljastamisest. Igal juhul tagab osalisriik täielikult sel viisil väljastatud tunnistuste täielikkuse ja korrektsuse ning kohustub tagama selle kohustuse täitmiseks vajalikud abinõud.

b) Osalisriik teatab peasekretärile:

i) enda tunnustatud institutsioonile või organisatsioonile delegeeritud volituste erikohustused ja -tingimused;

ii) selliste volituste tagasivõtmisest ja

iii) kuupäeva, millest nimetatud volitus või sellise volituse tagasivõtmine kehtima hakkab.

Delegeeritud volitused ei hakka kehtima enne kui kolm kuud pärast kuupäeva, millal nende kehtima hakkamisest teatati peasekretärile.

c) Vastavalt käesolevale lõikele tunnistusi väljastama volitatud institutsioon või organisatsioon võib vähemalt nimetatud tunnistused tagasi võtta, kui ei täideta tingimusi, mille alusel need on väljastatud. Igal juhul teatab institutsioon või organisatsioon sellisest tagasivõtmisest riigile, mille nimel tunnistus välja anti.

4. Tunnistus on väljaandja riigi ametlikus keeles või keeltes. Kui kasutatav keel ei ole inglise, prantsuse ega hispaania keel, sisaldab tekst ka tõlget ühte nendesse keeltesse ning riigi vastava otsuse korral võib riigi ametliku keele ära jätta.

5. Tunnistust hoitakse laeva pardal ja selle koopia antakse hoiule asutusse, mis säilitab laevaregistri andmeid, või kui laev ei ole osalisriigis registreeritud, siis tunnistuse väljastanud või kinnitanud riigi asutuses.

▼B

6. Kindlustus või muu rahaline tagatis ei vasta käesoleva artikli nõuetele, kui see võib muul põhjusel peale tunnistuses sätestatud kindlustuse või tagatise kehtivusaja lõppemise lõppeda enne kolme kuu möödumist kuupäevast, millal selle lõppemise teade antakse lõikes 5 osutatud asutustele, välja arvatud siis, kui tunnistus on nimetatud asutustele üle antud või uus tunnistus väljastatud nimetatud ajavahemiku jooksul. Eespool toodud sätteid kohaldatakse samuti teiste muudatuste suhtes, mille tagajärjel kindlustus või muu rahaline tagatis enam ei vasta käesoleva artikli nõuetele.

7. Laevaregistri riik määrab käesoleva artikli sätete alusel kindlaks tunnistuse väljastamise ja kehtivuse tingimused.

8. Mitte midagi käesolevas konventsioonis ei tõlgendata kui takistust osalisriigile käesoleva konventsiooni kohaldamiseks tugineda teistelt riikidelt või organisatsioonilt või muudelt rahvusvahelistelt organisatsioonidelt saadud teabele kindlustuse või muu rahalise tagatise andjate majandusliku seisu kohta. Sellistel juhtudel ei vabastata nimetatud teabele tuginevat osalisriiki oma kohustustest tunnistuse väljastanud riigina.

9. Teised riigid aktsepteerivad käesoleva konventsiooni kohaldamiseks osalisriigi volituste alusel väljastatud või kinnitatud tunnistusi ning teised osalisriigid arvestavad neid tunnistusi samavõrd kehtivana kui nende endi väljastatud või kinnitatud tunnistusi, isegi kui need on väljastatud või kinnitatud osalisriigis registreerimata laeva suhtes. Osalisriik võib igal ajal paluda väljastava või kinnitava riigiga konsulteerimist, kui ta usub, et kindlustussertifikaadil nimetatud kindlustusandja või garant ei ole majanduslikult võimeline täitma käesoleva konventsiooniga temale pandud kohustusi.

10. Iga käesoleva artikli kohaselt kindlustuse või muu rahalise tagatisega kaetud hüvitisnõude võib esitada vahetult kindlustusandja või muu rahalise tagatise andnud isiku vastu. Sel juhul kohaldatakse lõikes 1 sätestatud summat kui kindlustusandja või muu rahalise tagatise andnud isiku vastutuse piirmäära, isegi kui vedajal või tegelikul vedajal ei ole õigust vastutuse piirmäära kehtestada. Kostja võib täiendavalt tugineda vastuväidetele (välja arvatud pankrot või likvideerimine), millele lõikes 1 osutatud vedajal oleks olnud õigus vastavalt käesolevale konventsioonile. Lisaks võib kostja tugineda vastuväitele, et kahju tulenes kindlustatu tahtlikust üleastumisest, kuid kostja ei saa tugineda ühelegi muule vastuväitele, millele tal oleks võinud olla õigus tugineda menetluses, mille kindlustatu on alustanud kostja vastu. Igal juhul on kostjal õigus nõuda vedaja ja tegeliku vedaja kaasamist menetlusse.

▼B

11. Kõik vastavalt lõikele 1 olemasoleva kindlustuse või muu rahalise tagatisega ettenähtud summad on kasutatavad ainult käesoleva konventsiooni alusel esitatud nõuete rahuldamiseks ja igasugused nimetatud summade väljamaksed peavad täitma kõik käesoleva konventsiooni alusel tulenevast vastutusest makstavad summad.

12. Osalisriik ei luba käitada oma lipu all sõitvat laeva, mille suhtes kohaldatakse käesolevat artiklit, kui lõigete 2 või 15 alusel ei ole väljastatud tunnistust.

13. Kui käesolevast artiklist ei tulene teisiti, tagab iga osalisriik oma siseriikliku seaduse alusel, et käesoleva konventsiooni kohaldamisel on kindlustus või muu rahaline tagatis lõikes 1 sätestatud ulatuses kehtiv iga laeva suhtes, mis on litsentseeritud vedama enam kui kahtteist reisijat, olenemata registreerimise kohast, sisenemisest või lahkumisest tema territooriumil asuvast sadamast.

14. Olenemata lõike 5 sätetest võib osalisriik teatada peasekretärile, et lõike 13 kohaldamiseks ei nõuta laevadelt lõikega 2 ettenähtud tunnistuse kaasasolekut pardal või esitamist selle territooriumi sadamatesse saabumisel või sealt lahkumisel tingimusel, et tunnistuse väljastav osalisriik on teatanud peasekretärile, et ta säilitab andmeid elektroonilisel kujul, mis on kättesaadavad kõikidele osalisriikidele ning mis kinnitavad tunnistuse olemasolu ning võimaldavad osalisriikidel täita oma kohustusi lõike 13 alusel.

15. Kui osalisriigi omanduses oleval laeval ei ole kindlustust või muud rahalist tagatist, ei kohaldata sellise laeva suhtes käesoleva artikli sätteid, kuid laeval peab olema kaasas laevaregistri riigi pädeva asutuse väljastatud tunnistus, mis kinnitab, et laev on selle riigi omanduses ja vastutus on kaetud ettenähtud summa piires vastavalt lõikele 1. Selline tunnistus on võimalikult sarnane lõikes 2 määratud vormile.”

Artikkel 6

Konventsiooni artikkel 7 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 7

Vastutuse piirmäär surma ja isikukahju eest

1. Vedaja vastutus reisija surma põhjustamise või temale isikukahju tekitamise korral ei või artikli 3 kohaselt ületada 400 000 arvestusühikut reisija kohta iga juhtumi korral. Kui juhtumit läbivaatavas kohtus mõistetakse kahju hüvitis välja perioodiliste maksetena, ei või selliste maksete summaarse väärtuse ekvivalent ületada nimetatud piirmäära.

▼B

2. Osalisriik võib oma siseriikliku õiguse erisätetega määrata kõrgema kui lõikes 1 ettenähtud vastutuse piirmäära tingimusel, et olemasolev siseriiklik vastutuse piirmäär ei ole madalam lõikega 1 ettenähtud piirmäärast. Osalisriik, mis kasutab käesolevas lõikes sätestatud valikuvõimalust, teavitab peasekretäri vastuvõetud vastutuse piirmäärast või selle puudumisest.”

Artikkel 7

Konventsiooni artikkel 8 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 8

Pagasi ja sõidukite kaotsimineku või kahjustumisega seotud vastutuse piirmäär

1. Vedaja vastutus käsipagasi kaotsimineku või kahjustumise eest ei või mingil juhul ületada 2 250 arvestusühikut reisija kohta ühe veo jooksul.

2. Vedaja vastutus sõidukite, sealhulgas kogu sõidukite sees või peal veetava pagasi kaotsimineku või kahjustumise eest ei või mingil juhul ületada 12 700 arvestusühikut sõiduki kohta ühe veo jooksul.

3. Vedaja vastutus sellise pagasi kaotsimineku või kahjustumise eest, mida ei ole nimetatud lõigetes 1 ja 2, ei või mingil juhul ületada 3 375 arvestusühikut ühe reisija kohta ühe veo jooksul.

4. Vedaja ja reisija võivad kokku leppida, et vedaja vastutuse korral nähakse ette reisija omavastutus, mis sõidukile tekitatud kahju korral ei või ületada 330 arvestusühikut ja muu pagasi kaotsimineku või kahjustumise korral 149 arvestusühikut reisija kohta; asjaomane summa arvatakse maha kaotsiminekust või kahjust.”

Artikkel 8

Konventsiooni artikkel 9 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 9

Arvestusühik ja konverteerimine

1. Käesolevas konventsioonis nimetatud arvestusühik on Rahvusvahelise Valuutafondi määratletud arvestusühik (SDR). Artikli 3 lõikes 1, artikli 4a lõikes 1, artikli 7 lõikes 1 ja artiklis 8 nimetatud summad konverteeritakse asjaga tegeleva kohtu riigi omavääringusse selle omavääringu väärtuse põhjal viitega arvestusühikule kohtuotsuse kuupäeval või poolte kokkulepitud kuupäeval. Rahvusvahelise Valuutafondi liikmeks oleva osalisriigi omavääringu väärtus arvestusühiku suhtes arvutatakse vastavalt väärtuse määramise meetodile, mida Rahvusvaheline Valuutafond kõnealusel kuupäeval kasutab ülekannete ja muude tehingute suhtes. Rahvusvahelise Valuutafondi liikmeskonda mittekuuluva osalisriigi omavääringu väärtus arvestusühikutes arvutatakse selle osalisriigi määratud viisil.

▼B

2. Sellest olenemata võib riik, kes ei ole Rahvusvahelise Valuutafondi liige ja kelle seadused ei luba käesoleva artikli lõike 1 sätete kohaldamist, käesoleva konventsiooni ratifitseerimise ja heakskiitmise või sellega ühinemise ajal või mis tahes ajal pärast seda deklareerida, et lõikes 1 osutatud arvestusühik võrdub 15 kuldfrangiga. Käesolevas lõikes osutatud kuldfrank vastab 65,5 milligrammile kullale mõõtmistäpsusega 900 tuhandikosa. Kuldfrangi omavääringusse konverteerimisel kohaldatakse asjaomase riigi seadust.

3. Lõike 1 viimases lauses nimetatud arvutamine ja lõikes 2 nimetatud meetodil konverteerimine tehakse sellisel viisil, et artikli 3 lõikes 1, artikli 4a lõikes 1, artikli 7 lõikes 1 ja artiklis 8 nimetatud summade tegelik väärtus osalisriigi omavääringus väljendatuna oleks võimalikult samasugune nagu saadaks lõike 1 kolme esimese lause kohaldamisel. Osalisriigid teatavad vastavalt lõikes 1 käsitletud arvutusviisi või lõike 2 kohase konverteerimise tulemuse peasekretärile käesoleva konventsiooni ratifitseerimis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiule andes või juhul, kui üks neist on muutunud.”

Artikkel 9

Konventsiooni artikli 16 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Asjaga tegeleva kohtu õigusega reguleeritakse aegumistähtaja peatamise ja katkemise aluseid, kuid mitte mingil juhul ei saa käesoleva konventsiooni alusel hagi esitada pärast järgmiste ajavahemike möödumist:

a) viis aastat alates reisija laevalt lahkumise kuupäevast või kuupäevast, mil laevalt lahkumine oleks pidanud toimuma, olenevalt sellest, kumb on hilisem; või kui punktis b määratud tähtaeg on sellest varasem,

b) kolm aastat alates kuupäevast, kui hageja sai teada või oleks eelduste kohaselt pidanud teada saama ohtliku juhtumiga põhjustatud vigastusest, kaotsiminekust või kahjustumisest.”

Artikkel 10

[ei ole esitatud]

Artikkel 11

[ei ole esitatud]

▼B

Artikkel 12

Konventsiooni artikkel 18 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 18*

Lepingutingimuste tühisus

Enne reisija surma või talle isikukahju tekitamise või tema pagasi kaotsimineku või kahjustumise põhjustanud ohtliku juhtumi toimumist kokkulepitud lepingutingimus, millega vabastatakse käesoleva konventsiooni alusel vastutav isik vastutusest reisija ees või millega vähendatakse vastutuse määra võrreldes konventsioonis sätestatuga, välja arvatud artikli 8 lõikes 4 sätestatud juhul, ja mis tahes tingimus, mis muudaks vedajal või tegelikul vedajal lasuvat tõendamiskoormust või tähendaks artikli 17 lõikes 1 või 2 nimetatud valikuõiguse piiramist, on tühine, kuid selle sätte tühisus ei muuda kehtetuks veolepingut, mille suhtes kohaldatakse jätkuvalt käesolevat konventsiooni.”

Artikkel 13

Konventsiooni artikkel 20 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 20*

Tuumakahju

Konventsiooni alusel ei pea vastutama tuumaõnnetusest põhjustatud kahju eest:

a) kui tuumaseadme käitaja vastutab sellise kahju eest vastavalt kolmandate isikute tuumaenergiaalast vastutust käsitleva 29. juuli 1960. aasta Pariisi konventsioonile, mida on muudetud 28. jaanuari 1964. aasta lisaprotokolliga, või tuumakahjustustega seotud tsiviilvastutust käsitleva 21. mai 1963. aasta Viini konventsioonile või nende ükskõik millisele jõusolevale muudatusele või protokollile, või

b) kui tuumaseadme käitaja vastutab sellise kahju eest vastavalt siseriiklikule õigusele, millega nähakse ette vastutus nimetatud kahju eest, eeldusel et selline seadus on kahju kannatada võivate isikute suhtes sama soodne kui Pariisi või Viini konventsioon või nende ükskõik milline jõusolev muudatus või protokoll.”

Artikkel 14

Tunnistuse näidis

1. Käesoleva protokolli lisas esitatud tunnistuse näidis esitatakse konventsiooni lisana.

▼B

2. Konventsiooni artiklina 1a lisatakse järgmine tekst:

„Artikkel 1a

Lisa

Käesoleva konventsiooni lisa moodustab konventsiooni lahutamatu osa.”

Artikkel 15

Tõlgendamine ja kohaldamine

1. Käesoleva protokolli osalised loevad ja tõlgendavad konventsiooni ja käesolevat protokolli koos, ühe juriidilise dokumendina.

2. Käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni kohaldatakse üksnes nõuete suhtes, mis tekivad seoses juhtumitega, mis toimuvad pärast käesoleva protokolli jõustumist iga selle osalisriigi jaoks.

3. Käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni artiklid 1 kuni 22 ja käesoleva protokolli artiklid 17 kuni 25 ning protokolli lisa moodustavad ja neid hakatakse käsitama kui reisijate ja nende pagasi mereveo 2002. aasta Ateena konventsiooni.

Artikkel 16

Konventsiooni artiklina 22a lisatakse järgmine tekst:

„Artikkel 22a

Konventsiooni lõppsätted

Käesoleva konventsiooni lõppsäteteks on reisijate ja nende pagasi mereveo 1974. aasta Ateena konventsiooni 2002. aasta protokolli artiklid 17 kuni 25. Käesolevas konventsioonis sisalduvaid viiteid osalisriikidele käsitatakse viidetena kõnealuse protokolli osalisriikidele.”

LÕPPSÄTTED

Artikkel 17

Allakirjutamine, ratifitseerimine, heakskiitmine ja ühinemine

1. Käesolev protokoll on allakirjutamiseks avatud organisatsiooni peakorteris alates 1. maist 2003 kuni 30. aprillini 2004 ning jääb peale seda ühinemiseks avatuks.

2. Riigid võivad oma nõusolekut käesoleva protokolliga väljendada järgmisel viisil:

a) sellele ratifitseerimis- või heakskiitmisreservatsioonita alla kirjutades või

b) selle ratifitseerimis- või heakskiitmisreservatsioonile alla kirjutades tingimusega see järgnevalt ratifitseerida või heaks kiita või

c) sellega ühinedes.

3. Ratifitseerimine, heakskiitmine või ühinemine jõustub sellekohase kirja hoiuleandmisega peasekretärile.

▼B

4. Ratifitseerimis-, heakskiitmis- või ühinemiskiri, mis on antud hoiule pärast käesoleva protokolli muudatuse jõustumist kõikide olemasolevate osalisriikide suhtes või pärast kõikide selliste meetmete lõpetamist, mis on vajalikud muudatuse jõustumiseks nimetatud osalisriikide suhtes, loetakse kehtivaks käesoleva protokolli muudetud kuju suhtes.

5. Riik väljendab oma nõusolekut siduda end käesoleva protokolliga, kui ta selle osalisena denonsseerib:

a) reisijate ja nende pagasi mereveo Ateena konventsiooni, vastu võetud Ateenas 13. detsembril 1974. aastal;

b) reisijate ja nende pagasi mereveo Ateena konventsiooni protokolli, vastu võetud Londonis 19. novembril 1976. aastal, ja

c) reisijate ja nende pagasi mereveo Ateena konventsiooni muutmise 1990. aasta protokolli, vastu võetud Londonis 29. märtsil 1990. aastal,

kehtivusega sellest ajast, millal käesolev protokoll nimetatud riigi jaoks vastavalt artiklile 20 jõustub.

Artikkel 18

Mitme õigussüsteemiga riik

1. Kui riigil on kaks või enam haldusüksust, kus kehtib käesoleva protokolliga reguleeritavates valdkondades erisugune õigussüsteem, võib riik konventsioonile alla kirjutades, seda ratifitseerides või heaks kiites või sellega ühinedes deklareerida, et ta kohaldab käesolevat protokolli kõigi oma haldusüksuste või ainult ühe või mitme suhtes neist; riik võib deklaratsiooni igal ajal muuta uue deklaratsiooni esitamisega.

2. Igasugusest sellisest deklaratsioonist teatatakse peasekretärile ning määratakse sõnaselgelt kindlaks haldusüksused, mille suhtes käesolevat protokolli kohaldatakse.

3. Osalisriigi puhul, kes on esitanud sellise deklaratsiooni:

a) tõlgendatakse viiteid laevaregistri riigile ja kohustusliku kindlustuse tunnistust väljastavale või kinnitavale riigile kui viiteid vastavale haldusüksusele, kus laev on registreeritud ja mis väljastab või kinnitab tunnistuse;

b) tõlgendatakse viiteid riigi õigusele, siseriiklikule vastutuse piirmäärale ja omavääringule vastavalt kui viiteid asjassepuutuva haldusüksuse õiguse nõuetele, vastutuse piirmäärale ja omavääringule ja

c) tõlgendatakse viiteid kohtutele ja kohtuotsustele, mida osalisriigid peavad tunnustama, kui viiteid vastavalt asjassepuutuva haldusüksuse kohtutele ja tunnustamisele kuuluvatele kohtuotsustele.

▼B

Artikkel 19

Piirkondlikud majandusintegratsiooni organisatsioonid

1. Piirkondlik majandusintegratsiooni organisatsioon, mille on moodustanud sõltumatud riigid, kes on andnud pädevuse teatavates käesoleva protokolliga reguleeritavates valdkondades üle nimetatud organisatsioonile, võib käesolevale protokollile alla kirjutada, selle ratifitseerida, heaks kiita või sellega ühineda. Piirkondlikul majandusintegratsiooni organisatsioonil, mis on käesoleva protokolli osaliseks, on osalisriigi õigused ja kohustused sellises ulatuses nagu piirkondlikul majandusintegratsiooni organisatsioonil on pädevus käesoleva protokolliga reguleeritavates valdkondades.

2. Kui piirkondlik majandusintegratsiooni organisatsioon kasutab oma hääletamisõigust küsimustes, milles tal on pädevus, on tal võrdne arv hääli liikmesriikidega, kes on käesoleva protokolli osalisriikideks ning kes on talle üle andnud pädevuse kõnealuses küsimuses. Piirkondlik majandusintegratsiooni organisatsioon ei kasuta oma hääleõigust, kui selle liikmesriigid seda õigust kasutavad, ning vastupidi.

3. Kui käesolevas protokollis, sealhulgas, kuid mitte ainult protokolli artiklites 20 ja 23 on oluline osalisriikide arv, ei loeta piirkondlikku majandusintegratsiooni organisatsiooni osalisriigiks lisaks tema liikmesriikidele, kes on osalisriigid.

4. Allakirjutamise, ratifitseerimise, heakskiitmise või ühinemise ajal esitab piirkondlik majandusintegratsiooni organisatsioon peasekretärile deklaratsiooni, milles täpsustab käesoleva protokolliga reguleeritavaid küsimusi, mille suhtes on nimetatud organisatsioonile pädevuse üle andnud tema liikmesriigid, kes on käesolevale protokollile alla kirjutanud või on selle osalisriigid, ning kõiki muid asjassepuutuvaid pädevuse ulatuse piiranguid. Piirkondlik majandusintegratsiooni organisatsioon teavitab peasekretäri viivitamata pädevuse jagamise muudatustest, sealhulgas pädevuse uutest üleandmistest, mis deklaratsioonis on sätestatud käesoleva lõike alusel. Peasekretär muudab kõik sellised deklaratsioonid kättesaadavaks käesoleva protokolli artikli 24 kohaselt.

5. Osalisriikidelt, kes piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsiooni liikmesriikidena on käesoleva protokolli osalised, eeldatakse pädevust kõikides käesoleva protokolliga reguleeritavates küsimustes, milles pädevuse üleandmine organisatsioonile ei ole üksikasjalikult deklareeritud või teatatud lõike 4 alusel.

Artikkel 20

Jõustumine

1. Käesolev protokoll jõustub kaksteist kuud pärast kuupäeva, mil kümme riiki on sellele kas ratifitseerimis- või heakskiitmisreservatsioonita alla kirjutanud või andnud ratifitseerimis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiule peasekretärile.

▼B

2. Iga riigi suhtes, kes ratifitseerib või kiidab heaks käesoleva protokolli või ühineb sellega pärast seda, kui lõikes 1 sätestatud jõustumistingimused on täidetud, jõustub käesolev protokoll kolm kuud pärast selle riigi poolt asjakohase kirja hoiuleandmise kuupäeva, kuid mitte enne, kui käesolev protokoll on jõustunud kooskõlas lõikega 1.

Artikkel 21

Denonsseerimine

1. Osalisriik võib käesoleva protokolli denonsseerida igal ajal pärast kuupäeva, millal käesolev protokoll selle riigi suhtes jõustub.

2. Denonsseerimine jõustub sellekohase kirja hoiuleandmisega peasekretärile.

3. Denonsseerimine jõustub kaheteistkümne kuu möödumisel kuupäevast, mil denonsseerimiskiri hoiule anti, või peasekretärile esitatud denonsseerimiskirjas kindlaksmääratud pikema tähtaja möödumisel.

4. Konventsiooni denonsseerimist ükskõik millise käesoleva protokolli osalisriigi poolt vastavalt selle artiklile 25 ei tõlgendata mingil viisil konventsiooni protokolli käesoleva redaktsiooni denonsseerimisena.

Artikkel 22

Läbivaatamine ja muutmine

1. Organisatsioon võib käesoleva protokolli läbivaatamiseks või muutmiseks kokku kutsuda konverentsi.

2. Organisatsioon kutsub käesoleva protokolli osalisriikide konverentsi kokku käesoleva protokolli läbivaatamiseks või muutmiseks mitte vähema kui ühe kolmandiku osalisriikide nõudel.

Artikkel 23

Piirmäärade muutmine

1. Ilma et see piiraks artikli 22 sätete kohaldamist, kohaldatakse käesolevas artiklis esitatud erimenetlust ainult käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni artikli 3 lõikes 1, artikli 4a lõikes 1, artikli 7 lõikes 1 ja artiklis 8 sätestatud piirmäärade muutmiseks.

2. Vähemalt poolte, kuid igal juhul mitte vähema kui kuue käesoleva protokolli osalisriigi taotlusel saadab peasekretär kõik käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni artikli 3 lõikes 1, artikli 4a lõikes 1, artikli 7 lõikes 1 ja artiklis 8 sätestatud piirmäärade, sealhulgas mahaarvamiste muutmisettepanekud edasi kõikidele organisatsiooni liikmetele ja kõikidele osalisriikidele.

3. Iga eespool toodud viisil tehtud ja laialisaadetud muudatusettepanek esitatakse organisatsiooni juriidilisele komiteele (edaspidi „juriidiline komitee") otsustamiseks hiljemalt kuus kuud pärast selle laialisaatmise kuupäeva.

▼B

4. Kõikidel käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni osalisriikidel, olenemata sellest, kas nad on organisatsiooni liikmed või mitte, on õigus osaleda juriidilise komitee menetluses muudatuste otsustamisel ja vastuvõtmisel.

5. Muudatused võtavad vastu kahe kolmandiku häälteenamusega käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni osalisriigid, kes osalevad ja hääletavad lõikes 4 sätestatud viisil laiendatud juriidilises komitees, tingimusel et vähemalt pooled käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni osalisriikidest on hääletamise ajal kohal.

6. Piirmäärade muutmise ettepanekute käsitlemisel võtab juriidiline komitee arvesse ohtlikest juhtumitest tulenevaid kogemusi ja eelkõige kahjude summasid, muudatusi rahalistes väärtustes ning kavandatud muudatuse mõju kindlustuse maksumusele.

7. a) Ühtegi käesoleva artikli alusel tehtavat piirmäärade muudatust ei otsustata enne, kui on möödunud viis aastat kuupäevast, mil käesolev protokoll avati allakirjutamiseks, ega enne, kui on möödunud viis aastat käesoleva artikli alusel tehtud eelmise muudatuse jõustumise kuupäevast.

b) Ühtegi piirmäära ei suurendata nii, et see ületaks summat, mis vastab käesoleva protokolliga muudetud konventsiooniga kehtestatud piirmäärale, mida on suurendatud liitintressi alusel kuue protsendi võrra aasta kohta alates kuupäevast, mil käesolev protokoll avati allakirjutamiseks.

c) Ühtegi piirmäära ei suurendata nii, et see ületaks summat, mis vastab käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni kehtestatud piirmäärale kolmekordselt.

8. Organisatsioon teavitab mis tahes vastavalt lõikele 5 vastuvõetud muudatusest kõiki osalisriike. Muudatus loetakse vastuvõetuks kaheksateistkümne kuu möödumisel teavitamisest, välja arvatud juhul, kui vähemalt üks neljandik muudatuse heakskiitmise ajal osalisriigiks olnud riikidest teatab nimetatud ajavahemiku jooksul peasekretärile, et nad ei võta muudatust vastu, millisel juhul muudatus lükatakse tagasi ja ei jõustu.

9. Muudatus, mis loetakse vastuvõetuks vastavalt lõikele 8, jõustub kaheksateist kuud pärast selle vastuvõtmist.

10. Muudatus on kõikidele osalisriikidele siduv, kui nad ei denonsseeri käesolevat protokolli vastavalt artikli 21 lõigetele 1 ja 2 vähemalt kuus kuud enne muudatuse jõustumist. Nimetatud denonsseerimine jõustub muudatuse jõustumisel.

11. Kui muudatus on vastu võetud, kuid kaheksateistkümnekuuline ajavahemik selle vastuvõtmiseks ei ole veel möödunud, on see muudatus jõustumisel selle ajavahemiku jooksul osalisriigiks saavale riigile siduv. Riigile, kes saab osalisriigiks pärast nimetatud ajavahemikku, on vastavalt lõikele 8 vastuvõetud muudatus siduv. Käesolevas lõikes osutatud juhtudel muutub muudatus riigile siduvaks, kui nimetatud muudatus jõustub või kui käesolev protokoll selle riigi jaoks jõustub, kui see toimub hiljem.

▼B

Artikkel 24

Hoiulevõtja

1. Käesolev protokoll ja kõik artikli 23 alusel vastuvõetud muudatused antakse hoiule peasekretärile.

2. Peasekretär:

a) teeb kõikidele riikidele, kes on käesolevale protokollile alla kirjutanud või sellega ühinenud, teatavaks:

i) iga uue allakirjutamise või ratifitseerimis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiuleandmise koos selle kuupäevaga;

ii) iga deklaratsiooni ja teatise käesoleva protokolliga muudetud konventsiooni artikli 9 lõigete 2 ja 3, artikli 18 lõike 1 ja artikli 19 lõike 4 alusel;

iii) käesoleva protokolli jõustumise kuupäeva;

iv) iga vastavalt käesoleva protokolli artikli 23 lõikele 2 tehtud piirmäärade muutmise ettepaneku;

v) iga vastavalt käesoleva protokolli artikli 23 lõikele 5 vastuvõetud ettepaneku;

vi) iga muudatuse, mis loetakse vastuvõetuks käesoleva protokolli artikli 23 lõike 8 alusel, koos kuupäevaga, millal nimetatud muudatus jõustub vastavalt nimetatud artikli lõigetele 9 ja 10;

vii) käesoleva protokolli denonsseerimiskirjade hoiuleandmise ning hoiuleandmis- ja jõustumiskuupäeva;

viii) iga käesoleva protokolli ükskõik millises artiklis nõutava teatise;

b) edastab käesoleva protokolli tõestatud koopiad kõikidele riikidele, kes on käesolevale protokollile alla kirjutanud või ühinenud sellega.

3. Peasekretär edastab käesolev protokolli jõustumisel selle teksti Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni sekretariaadile registreerimiseks ja avaldamiseks vastavalt Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja artiklile 102.

Artikkel 25

Keeled

Käesolev protokoll on koostatud ühes originaaleksemplaris araabia, hiina, hispaania, inglise, prantsuse ja vene keeles, kõik tekstid on võrdselt autentsed.

▼B

ATEENA PROTOKOLLI LISA

KINDLUSTUSE VÕI MUU RAHALISE TAGATISE TUNNISTUS VASTUTUSE KOHTA REISIJATE SURMA JA ISIKUKAHJU KORRAL

Välja antud reisijate ja nende pagasi mereveo 2002. aasta Ateena konventsiooni artikli 4a sätete alusel.

Laeva nimi	Eraldusnumbrid või -tähed	Laeva IMO number	Registreerimissadam	Selle vedaja nimi ja peamise tegevuskoha täielik aadress, kes tegelikult teostab vedu

Käesolevaga tõendatakse, et ülalnimetatud laeva suhtes kehtib kindlustuspoliis või muu rahaline tagatis, mis vastab reisijate ja nende pagasi mereveo 2002. aasta Ateena konventsiooni artikli 4a nõuetele.

Tagatise liik .....

Tagatise kehtivusaeg .....

Kindlustusandja(te) ja/või käendaja(te) nimi ja aadress

Nimi .....

Aadress .....

Käesolev tunnistus kehtib kuni .....

Väljastanud või kinnitanud ..... valitsus
(riigi täielik nimetus)

VÕI

Kui osalisriik kasutab artikli 4a lõiget 3, siis tuleb kasutada järgmist teksti:

Käesoleva tunnistuse on ..... (riigi täielik nimetus) valitsuse nimel

väljastanud .....
(institutsiooni või organisatsiooni nimetus)

Välja antud .....
(koht) (kuupäev)

.....
(Tunnistuse väljastanud või kinnitanud ametniku allkiri ja ametinimetus)

Selgitavad märkused:

1. Soovi korral võib riigi nimetus sisaldada viidet selle riigi pädevale ametiasutusele, kus tõend välja anti.
2. Kui tagatise kogusumma on pärit enam kui ühest allikast, näidatakse neist igaühe summa.
3. Kui tagatis esitatakse mitmes eri vormis, tuleb need nummerdada.
4. Märge „Tagatise kehtivusaeg” peab sisaldama tagatise jõustumise kuupäeva.
5. Märge „Kindlustusandja(te) ja/või käendaja(te) nimi ja aadress” peab sisaldama kindlustusandja(te) ja käendaja(te) peamist tegevuskohta. Vajadusel märgitakse tegevuskoht, kus kindlustus või muu tagatis anti.